

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояжмевъ, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждѣтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ 14. Всичкиѣ отговори на Господаритѣ на великиѣ сили съвѣтватъ Султана да отстъпи по въпроса за границата. Отговора на Императора Вилхелма казва, че неговото правителство още единъ път ще вземе подъ внимание желанието на Султана. Германското правителство послѣ чрѣвъ Сорма, Германски посланикъ препоръчва сериозно на портата да отстъпи. Увѣряватъ, че отговора на царя е най сериозния и застрашава даже съ репресалии жѣрки въ Мала Азия въ случай, че испразнуването на Тисалия ще бжде отхвърлено. Султана щѣлъ да отговори какво той ще се старае да слѣдва съвѣтитѣ на царя, но щѣлъ да остане отговоренъ прѣдъ народа и прѣдъ войската при факта, че Тессалия ще се напусне. Не е извѣстно точно рѣшението на вчерашния министерски съвѣтъ. Никакво възбуждане въ масата не е забѣлзвано. Само офицеритѣ, чиновницитѣ и духовнитѣ лица говорятъ противъ напусканieto на Тессалия. Това движение изглѣжда да бжде нагласено отъ правителството. Днесъ ще има събрание на посланицитѣ. Слѣдующето събрание ще бжде въ четвъртъкъ. Въ сѣщия денъ камбонъ ще тръгне въ отпускъ.

Атина. Крала Георги отпрати на царя своитѣ чувства на признателност за инициативата на Русия за ускоряването на прѣговоритѣ за мира.

Канея. Каракошъ, единъ въстанически войвода отъ источнитѣ провинции иска отъ коменданта на Кандия да се обезоръжатъ башибозуцитѣ, което било най добро срѣдство за умиротворение. Команданта Английски, отговори, че обезоружаванieto на въстаницитѣ трѣбва да стане въ едно и сѣщо врѣме съ онова на башибозуцитѣ. Много въстаници обикалятъ да продаватъ хранителни продукти, а турцитѣ ги спиратъ, като казватъ, че тѣзи продукти сѣ ограбени отъ турскитѣ собственици когато сѣ ги напустнали.

Бълградъ. Повдигнатий прѣвъ послѣднитѣ дни слухъ за мобилизацията на сръбската войска споредъ автентичнитѣ заявления е съвсемъ безосновенъ.

Лондонъ. В. Times съобщава отъ Атина: Споредъ официалнитѣ рапорти една сериозна битка е станала близо до Кандия между английски войски и башибозуци, 16 английски войници и много башибозуци сѣ убили адмиралитѣ испроводили 5 кораби въ Кандия за да въспречетъ на движението между мюсюлманитѣ.

Плевенъ, 5 Юлий 1897 г.

Съ указъ подъ № 193 отъ 3-ий Юлий т. г. се свикатъ избирателитѣ на цѣлото княжество, за да си избиратъ на 3-ий Августъ членове за окръжнитѣ си съвѣти. Изборитѣ за окръжни съвѣтници сѣ едни избори отъ капитална важностъ за цѣлата страна, защото на окръжнитѣ съвѣтници закона е прѣдоставилъ правото, да се грижатъ; но трѣбва да разберемъ, да се грижатъ добросъвѣстно съ безкористна цѣль, за благосъстояние, въ домакинско отношение, на окръжието, което ги избира. Добри, честни и дѣятелни хора избрани за окръжни съвѣтници, сѣ отъ грамадна полза, лѣнивитѣ же, себелюбитѣ и користолюбивитѣ, освѣнъ врѣда, друго нищо не могатъ да принесѣтъ на избирателитѣ си. Ето защо ще повторимъ да кажемъ, че тѣзи избори иматъ голѣмо значение, както за цѣлата страна въобще, така сѣщо и за всякой окръгъ отдѣлно. Всякой, който горѣ-долу е слѣдилъ за развитието въ икономическо отношение на страната отъ освободението ни насамъ, трѣбва да е огбѣлзвалъ, че не всички окръзи сѣ поставени на еднаква нога. Има окръзи, които сѣ отишле въ това отношение много на далечъ, па има и такива, които не сѣ направили нито крачка напредъ, нѣщо повече тѣ стоѣтъ по ниско сега, отъ колкото въ турско врѣме. Естествено, че причината въ единия и другия случай, сѣ окръжнитѣ съвѣтници, и излѣзлитѣ изъ срѣдата имъ, така нарѣченитѣ постоянни комиссии. Иматъ ли присърдце окръжнитѣ съвѣтници интереситѣ на окръга, има и напредѣтъ; люлъжатъ ли си краката и расправятъ ли маса-

ли за мохарабето, има застой. Първитѣ сѣ пчели-работници, вторитѣ тѣртей-дармодетъ.

И Плевенски окръгъ, като всички окръзи, си има свой окръженъ съвѣтъ и произлѣзла изъ срѣдата му окр. постоянна комиссия.

Нашата окр. Постоянна комиссия има си хубаво здание за помѣщение,—не се помѣщава както на примѣръ вратчанската въ единъ глѣбарникъ, има си и канцелярски персоналъ, който по вънкашностъ внушава въскому страхопочитание, стаитѣ, въ които се помѣщава комиссията, сѣ измазани съ мазни бой и опѣстрени съ разни родове оружия, шашки, копията и други военни принадлежности, по стѣнитѣ висѣтъ картитѣ на петѣхъ части на свята съ указание на морскитѣ пѣтица, тѣй щото, ако билъ желалъ да пжтувашъ за Патагония на примѣръ то, можешъ свободно да се оправишъ въ нашата окръжна постоянна комиссия, кой път да земешъ и прѣвъ кои градове, земи, царства и морета ще да минешъ, за да отидешъ въ Патагония. Въ нашата комиссия има много и пре много хубави за глѣдъ нѣща, но само едно нѣщо липсува, липсуватъ *ичелитѣ*—*работници* защото тамъ сѣ се загнѣздили *тѣртей*—*дармодет*. И дѣйстви-телно, въ продължение на цѣли три години врѣме, отъ когато е настояция съставъ въ комиссия, какво е направилъ окръга и каква въобще полза е принесѣлъ? Абсолютно никаква! Едно нещастно окръжно шосе и то на какво е заприличало, срамъ да те е да кажешъ, че за него се грижи цѣлия окръгъ во главѣ окр. Постоян. комиссия. Желаетъ ли да се удавишъ, то пжтувай пролѣтно и есенно врѣме по него; искнишъ ли да си строишъ колата и шията, то пъкъ прѣвъ лѣтото. На нашата постоянна комиссия се падна въ наслѣдство и двѣ училища — едното въ Плевенъ, а другото въ Луковитѣ, сѣщо ъ се паднали и нѣколко хиляди ведра хубаво старо вино отъ винарската изба. Виното се продаде бързо, парата се прибра, на учителитѣ же въ Луковитѣ и до сега не е заплатено за изменили мѣсеци отъ миналата година. По продажбата окр. ностоян. комиссия показва чрѣзмѣрна дѣятелностъ, това трѣбва да ъ се признае. И ний заедно съ другитѣ прѣкланяме глава.

Като се вземе прѣдъ видъ всичката тая дѣятелностъ на нашитѣ тѣртей—окръжни съвѣтници, които дембелуватъ въ окр. комиссия и расправятъ масали отъ мохарабето въ срѣдъ облаци отъ цигаринъ димъ, поражда да се въпросъ, трѣбвали плевенскитѣ избиратели да допуснатъ да попаднатъ мѣжду избранитѣ лица отъ този съставъ или же тѣмъ подобни. Ний вѣрваме, че всякой, който малко-малко милѣе за доброто на окръга, за неговото икономическо благосъстояние и развитието на жителитѣ му въ морално и материално отношение, ще се произнесе отрицателно. Плевенски окръгъ е единъ отъ ония окръзи, които сѣ останали на дире въ въско отношение. Ако има нѣщо хубаво въ този окръгъ, то не трѣбва да се забрави, че е държавно, а не окръжно. За да може да се направи нѣщо добро, то първото и главното условие е, да не се допускатъ да попадатъ за окръжни съвѣтници хора, както що сѣ настоящитѣ. Плевенски окръгъ има нужда отъ млади и енергични сили, тѣ сѣ, които ще принесѣтъ и ползата. Мухлясаното да мине въ архивата и да отвори пжтъ на свѣжето.

Ако искаме да имаме добри пжтни съобщения, ако искаме да докараме окръга въ отлично икономическо положение, ако имаме присърдце развитието умствено и вѣщественно на населението и прочее и прочее, то ний всички не трѣбва

да се влияемъ отъ тогосъ—оногосъ, но като бждемъ призовани да упражнимъ избирателното право, да подадемъ гласѣтъ си за хора съ позната честностъ и дѣятелностъ, способни да принесѣтъ полза на окръга, който ги избира.

Както очаквахме, така излѣзе. Редактора на в. „Бдитель“ излива своята злѣчъ срѣщу земеното отъ хигиеническия съвѣтъ рѣшение за отчуждаването на водѣницитѣ въ града. И има право. Когато въпроса се касаеше, гдѣ да се построи гарата на желѣзницата, Редактора на в. „Бдитель“ бѣше съгласенъ съ искаването отъ гражданитѣ желание, защото водѣницата се на мѣрва близо до гарата, пъкъ и мѣстата около водѣницата, ще струватъ повече; нѣ когато хигиеническия съвѣтъ, ръководимъ отъ идеята да направи една постѣпка за подобрението на града въ хигиеническо отношение, като забрани подновяването на исксанитѣ отъ наводнението бентове, които служехъ за разсадникъ на болѣститѣ и които пѣлнѣхъ и така задушената атмосфера на града ни сѣ миризми и покосявахъ прѣждеврѣм-но живота на мнозина, на които организма не бѣше въ положение да прѣнесе отровното имъ дѣйствие, в. „Бдитель“, който тоже се интересува за хигиеническото подобрене на града, осжжда това рѣшение, като прѣждеврѣменно и неумѣстно, защото и водѣницата на Бр. Караиванови се отчуждава, заедно съ другитѣ. Безъ да се гледа, че отчуждаването на тѣзи водѣници ще срува доста скжпо на града, смѣло утвърждаваме, че хигиеническия съвѣтъ съ това си рѣшение и ако то се утвърди, прави едно голѣмо благодѣяние на гражданетѣ ни, защото онищожава огнището на разнитѣ вонѣщи испарения. Никога барата не е текла така бистро въ корито, покрито съ плочи и пѣсѣкъ, както сега. Това трѣбваше единъ денъ да стане и колкото по-рано толкова по добръ. За отчуждаването на нѣкои отъ тѣзи водѣници и по-рано бѣше вземано рѣшение, нѣ днесъ то се прилага и трѣбва да се приложи въ изпълнение, защото по-сгоденъ отъ този моментъ, едва ли ще се намѣри. Нѣ едно нѣщо бие въ очи, което и намъ се види до нѣгдѣ странно, а именно, защо за отчуждаването водѣницата на Бр. Караиванови се прѣдвиждатъ 25,000 лева, когато за други водѣници по сжщата рѣка се прѣдвиждатъ по 8000—10,000 л. Не отричаме, че водѣницата на Караиванови струва повече отъ воденицата на пр. П. Лачовъ, защото първата е съ три камѣка, а втората съ два, нѣ и възнаграждението за отчуждованието нека бѣше расхвърлено равномерно, та да нѣма отъ никого натякване, че на едного били дали повече, а на другито по малко.

Това рѣшение на хигиеническия съвѣтъ е намѣрило подкрѣпа въ едно окръжно, отъ Министерството на Земледѣлнето, види се, послѣдствие вземениѣ и на други мѣста подобни рѣшения. И добръ е сторило министерството, че е взело при сърдце единъ такъвъ отъ голѣма важностъ въпросъ. Редактора на „Бдитель“ се трѣвожи, глѣчи, защото е заинтересованъ, нѣ ако не бѣше така, и той щѣше да се присѣдини къмъ това рѣшение, както и къмъ първото — за гарата. Съ издаването на това окръжно, министерството не е имало прѣдъ видъ ни най-малко облагодѣтелствование на своитѣ чиновници, а да даде край на такъвъ единъ отъ голѣма важностъ въпросъ за подобрението живота на гражданетѣ въ хигиеническо отношение.

ХРОНИКА

* * Вѣстника ни миналата сѣбота не излѣзе по причина, че редакцията мисли да направи малко ваканция, ще се удовлетвори читателитѣ ни съ нѣкои притурки въ скоро врѣме.

* * В. „Бдитель“ иска да подѣржа музе-вирлицитѣ на „Свобода“ и Народнитѣ въ обвиненията за извършени убийства. И чудно нѣщо. Убитъ билъ нѣкой си Вѣлю Геновъ. Дучо Дучовски бившъ кметъ на с. Червенъ-Брѣгъ, а сега секретаръ на Окол. Началникъ въ Луковитѣ — като че ималъ нѣкакво участие въ убийството. Какви сж тѣзи бѣлодушковци около „Бдитель“, които инсинуиратъ противъ хората, които никога и не се помислювали прѣзъ живота си подобни стамболовцини. Хората, които сж вършили, или които сж навикнали на убийства, всѣкога съгледватъ по третитѣ си. Съ това не се печалитъ симпатитѣ на хората, г-да, около „Бдитель“. Ще съобщимъ на г. Караивановъ — редактора, че благодарение на умразния нему Окол. Началникъ Г. Илиевъ и подозреваемия Дучовски, убицата е вече въ ржцетѣ на властѣта и е призналъ че той е Мото Вѣлевъ — Руневъ отъ Червени брѣгъ, който скоро ще бѣде сѣденъ. Какво би казалъ клѣветника, ако и ние по неговия способъ на инсинуирания кажехме, че Г. Караивановъ или Табаковъ, сж го накарвали. Разбира се всѣкий ще ни каже, че вървие по пктя на Стамболовцината.

* * Г. Георги Великовъ Окр. Управителъ, който бѣше въ София, се върна на 1 т. м. и пое длѣжността си.

* * Въ лицето на редакторитѣ около в. „Бдитель“, едвали не ще излѣзи, че мистериозното подпалване отъ Марко Карабѣлевъ и тѣща му ще излѣзе скроено отъ властѣта. И ние се съмнявахме въ тази история, когато дѣцата друго твърдитъ. Вѣдъ Г. редакторитѣ трѣбватъ да е посвѣтенъ въ тайнитѣ на тази история, защото противника на Карабѣлевъ, а именно Г. Ю. Дилчовъ, е близъкъ до него, защото е неговъ съдружникъ и защо полицията ще обвинява Марко въ подпалвания, когато тя е хванала паличитѣ на мѣстото и тѣ се казали че той, Марко и баба му, се извършили това. И на насъ и на властѣта ще е приятно, ако Марко излѣзе правъ отъ това обвинение, защото днешното правителство не иска да скроява обвинения, както бѣше въ врѣме на Стамболова.

Хубаво дѣло се слушало завчера срѣщу Г. Т. Табаковъ, заведено отъ постоянната комиссия, когато е билъ прѣдсѣдателъ на комиссията. Работата както ни се явява била за около 2000 л. пари похарчени и не оправдани отъ Табакова, когато е ходилъ да копува хатове въ Цариградъ. Има смѣшни истории по този процесъ, ние ще ги явиме по послѣ.

* * Учимъ се, че въ скоро врѣме ще станатъ нѣкой промѣнения въ чиновничеството Мѣрката която ще се земе е на врѣме, защото сега е ваканционно врѣме и нѣма-много да се побърка

Комиссията, която бѣше назначена отъ правителството подъ прѣдсѣдателството на Г. Каназирски окр. управителъ въ Руссе, по въпроса за га-

рата въ Плъвенъ, свърши миссията си. Слѣдъ едно всестранно изучаване въпросътъ, комиссията както се учиме е дала мнѣние, че най-добъръ за градътъ ще бѣде до бейския байръ, а по износъ за държавата и по широко за постройки до сухата чешма. Остава да рѣши сега правителството, комуто е прѣдставена работата за окончателно признаване.

* * Г. А. Узунуовъ, за когото бѣхме съобщили въ единъ отъ броеветѣ си, че мина прѣзъ градътъ ни, пише да опровергаеме антрафилето срѣщу Г. Башева. Прѣди всичко ние не си писали нѣщо не върно срѣщу Г. Башева. Ако се отнася до него, Башева, антрафилето ни, то е върно, защото този разговоръ е воденъ отъ Г. Узунуова срѣщу Башева въ присѣствие на нѣколко приятели. Всичко може да бѣде, нѣ не може да бѣде обвинени по този въпросъ. Ние имаме точни свѣдения, че е имало и кавга мѣжду Г. Узунуова и Башева, която се уравнила съ това че Б. далъ полица отъ 4000 л. Г-ну Узунуову за уравнение. Мислиме, че не е грѣхъ ако се съобщатъ едно дѣйствие, извършено отъ едно лице, което игра роля на законодатель въ врѣме на Стамболова, и което е било канено 5—6 год. съ писмо. Уравнена работа много добръ, ние нѣмаме вече нищо.

Тукашнитѣ стамболисти, въпрѣки силното си желание, по независащи отъ тѣхъ причини, просто че били забравели, не отслужиха панахида на престолосъздателя. Както се научаваме, държавенъ вѣстникъ отстъпилъ колонитѣ си на Свирча I, по божя милостъ и народна воля, порнографъ на България, да имъ направи строгъ вѣговоръ.

* * Като четохме послѣдния брой на в. „Бдитель“ мина ни прѣзъ умътъ прѣпорѣката на в. „учителски другаръ“ въ която — „Бдитель“ се прѣпорѣчваше на обществото, като сериозенъ общественъ органъ. И дѣйствително, като четемъ човѣкъ програмицата, която редактора на Бдитель, испѣденъ по безнравственостъ учителъ, е помѣстена на 4-та страница, не може да не плюе върху тоя общественъ — балаганенъ парцалъ. И какво добро може да се иска отъ хора, които стоѣтъ по доло отъ всякакви окачествявания? хора които сж почнали съ порнографство и развратъ и ще свършатъ пакъ съ това. Малко, срамъ Господинъ Караивановъ, малко сѣване прѣдъ положението Ви, като човѣкъ. Или Вие отрицате отъ себе си всѣко човѣшко достоинство, или може би сте изгубили самосъзнанието си и човѣшкото си „азъ“? Ний просто ви съжаляваме, а на „учителски другаръ“ прѣпорѣчваме послѣдния етиченъ брой на вѣстника ви.

* * Хигиеническиятъ свѣтъ въ едно отъ послѣднитѣ засѣдания е рѣшилъ за бѣдѣе всички касаци, хлѣбари и лукантажи да се освидѣтствуватъ да не бѣдѣтъ заразени съ заразителни болѣсти. Това рѣшение залужва всѣка похвала.

* * Съобщаватъ ни, че на лотарията, която се тегли на 28 Юний вечерта, слѣдъ литературната вечеринка, станжло едно злоупотрѣбление съ печалбитѣ. Распродадени биле 500 билети, а въ торбичката, отгдѣто се вадѣли биле-

титѣ, които печелели имало само 400 нумера, така щото тѣзи, които имали билети по-горѣ отъ 401 до 500 не спечелели нищо. Самото обстоятелство, че никой отъ билетитѣ отъ 400 нагорѣ не печелилъ, породило съмнѣние между лицата, които имали тѣзи билети, че тукъ има нѣкаква грѣшка и поискали провѣрка. Установило се, че наистина имало грѣшка. За да не се даде нѣкакво лоше тълкувание на това, рѣшено било да се повърнатъ паритѣ на всички онѣзи, които иматъ билети отъ № 401 до № 500. Ако по-рано бѣше се внимавало добръ, нѣмаше да се загубѣтъ тѣзи 100 лева, толкова повече, че и цѣлѣта бѣше благотворителна, за въ полза на пострадалитѣ отъ наводнението. Нека за въ бѣдѣе устройтелитѣ на подобни лотарии бѣдѣтъ по внимателни и не ставатъ причини да всѣватъ недовѣрие у хората.

За мнозина отъ гражданитѣ е необяснимо защо програмата на вечеринката не се е изпълнила, а сж се чели на сѣзната, по капризъ, нѣща, които въ програмата не сж фигурирали. Ний не разбираме, какво значи това, да обявяваме една программа, а да излизаме най-сѣтнѣ съ измѣнена программа. Поне тукъ не трѣбва да има мѣстото си лѣжата. Нека дребнитѣ капризи на лица, които иматъ манията да се прославяватъ и да бѣдѣтъ всѣхъ и вся не се удовлетворява поне тукъ.

Въ В. „Бдитель“ брой 4-й, умното човѣче, което се казва рекло да опише, какъ е вършило избори прѣзъ 1894 година, за да го направѣтъ големи. И драска ли драска, нѣ като всѣко човѣче съ кжѣтъ акълецъ, вмѣсто юморъ, излѣло своята глупостъ и станжло само за смѣхъ. Забравило това човѣче да каже, какъ си хвърляло шапката и какъ тичало да посрѣща циганитѣ, които прѣдвождаше шефа му тогава съ музика на чело и знаменосеца Бетоолу до рамо и какъ братски се цѣлунж съ този байрактаръ.

„Бдитель“ въ послѣдния си (4) брой се хвали съ подѣржката си на интелегентнитѣ си приятели — съмисленици. Ний не му завяждаме. И добро нѣщо е да има единъ редакторъ на вѣстникъ такива приятели, които по съ нѣщо сж се прославили, като напр. да имашъ единъ глатни записи и паличъ за приятелъ е добро нѣщо, защото единъ денъ ще те испече въ този занаятъ, та когато ти стане нужда, ще си приготвенъ. Ами само той ли е? Не, има и други напр. единъ да кредитира извѣстна учителка, защото сега до коленото му близо, често го посѣщава, пѣкъ и той често ѣхъ посѣщава на пладне у дома ѣ, плаща ѣ борчетѣ, и когато за дългъ ѣхъ спиратъ нѣкѣдѣ кредиторитѣ ѣ, той телеграфически увѣдомява, че броилъ вече паритѣ, комуто се слѣдва; другъ пѣкъ че злоупотрѣбилъ сумицата 2000 лева отъ нѣкое учрѣждение, трети и четвърти, че ги испѣдѣли отъ бирничеството по злоупотрѣбление, пети че били омѣрсени въ безбройни Донъ Жуански похождения, шести въ заграбване на славовишкото землице и прѣпродаване то му на сѣжитѣ селяне за 20,000 л., седми въ зарязване на жена си и ходение на срѣщи съ прѣстарѣли моми въ Никополъ и пр. пр., които

ПОДЛИСТНИКЪ

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

Господинъ Редакторе!

Долнитѣ нѣколко писъмца, ми попаднахж случайно и ако и вие, както мене, намирате **по-не нѣщичко** въ тѣхъ, то обнародвайте ги.

Ето и самитѣ писъмца:

Драгий Мой!

Тебъ трѣба вече да ти е извѣстно, че азъ си дадохъ оставката. Извини ме, моля те, гдѣто не сжмъ ти писалъ толкова врѣме. Ти ме познавашъ твърдѣ добръ. Азъ не мож да бѣда спокоенъ, не мож да стоѣхъ равнодушенъ, особено пѣкъ сега, когато цѣла върволица отъ събития и факти ме обѣдяватъ, че ние отиваме на злѣ. Да, отиваме на злѣ. Ето три години и нѣщо става, отъ какъ ний сме въ опозиция, а надѣжда никаква нѣма. Какво да се прави? Не сме единъ, двама. Колко наоколо има. А пѣкъ да се стои съ згърнати ржцѣ, не си струва. Нали тѣй, любезний? Съгласѣте се, че да се стои съ згърнати ржцѣ и да се чака да ни падне като манна, не струва. Пѣкъ сега има у що да се заловимъ и да гълчимъ. Ето на, Алеко, Анна Симеонъ, княжеската расходка и колко още други, дрѣбни и

едри. Сичкитѣ приятели сж съгласиха и почнахме, подъ мое редакторство вѣстникъ — разбира се опозиционенъ — отъ когото ти пращамъ нѣколко екземпляра. Както ще видишъ, ний ще вървимъ по стѣпкитѣ на „Свобода“ и „Народни права“ — Ще експлоатираме съ всичко и съ Алековото убийство и съ онова-трагическото, на Симонъ, на най-сѣтне какво ще ни врѣди, ако и наводнението стоваримъ върху правителството? Нима нашето простичко население, а то ни трѣба насъ, нѣма да ни повѣрва, ако му кажемъ, че Богъ за наказание, заради грѣховнитѣ дѣла на тия консерватори и сѣединисти, ни прати такива проливни дѣждове и стана толкова зялѣкъ? Та и защото да не го кажимъ, какво ще ни врѣди? Ще викаме и плачемъ, до тогава до като може, а щомъ не може, здрави. Едно нѣщо само има и то знайшъ, не че толкова е страшно, но ей тѣй на, че чогишно става на човѣка, се като, че го нѣщо безпокои. Думата ми е за закона за печата. Пустия му Пешевъ! Пусто дърво! Ама дѣе прѣдвѣждалъ човѣка, че тѣй ще стане, гледаше да се позадържи завалията, а ние сега да испитваме сладоститѣ на либералнитѣ му законоположения. Това е отъ което теглимъ всички. Но се ще си здържамъ езика, не ще бръцолевя тѣй както ме знаешъ, а ако нѣкакъ ме закажѣтъ за

погрѣшкитѣ на младостѣта ми, то че кой ли човѣкъ е безъ погрѣшки? Но както и да е, ний ще продължаваме, па що ще да става. До изборитѣ се ще ни стигне. Па достаточни хорица ще назначимъ, стига сме ги лѣгали.

Вѣрвамъ, че и ти ще ни спомогнешъ. Като ти попадне нѣщо извѣстявай, съ готовностъ ще помѣстямъ.

Твой Черноивановъ.

Р. С. Бройветѣ гледай да расправишъ. Азъ ще си поставя кандидатурата за окр. сѣвѣтникъ въ вапата околия. Направата на два-три моста ще ти Какъ сж вашитѣ социалисти? Тукашнитѣ такива даскали, Тараровъ ги добръ оплете и на едина испѣха пѣсенъта, но Тараровъ си е се живо и здраво. Той горкия искаше нѣщо по вече, а тѣ му отнехж, но живъ е Господъ. Ще ти дода скоро на гости и ще поприказваме по обстоятелно.

Сжкий.

Драгий Черноивановъ!

Най-сѣтне, сѣтихте се и за менъ. Писъмцето ти заедно съ бройветѣ получихъ; не врѣди, като прибавяте къмъ общия концертъ на опозиционния плачъ и неговитѣ ридания — още единъ инструментъ. Вѣрвамъ, че сега Свирчо, Сопаджията, ти — за ще извоювате по голѣма

би добръ въспитали едно дѣте захвърлено отъ баща си. Кой ще отрече, че изброенитѣ тукъ лица не съставляватъ цѣлта на интелигенцията? Вѣрваме, че никой не ще има смѣлостта да отрече това, защото тѣзи лица, притежаватъ всички качества, които сж необходими за една интелигенция, каквато е тази, която се навърта около редакцията на в. „Бдителъ“.

* * Кой кактото ще да каже, нѣ ний настоятелно твърдимъ, че в. „Бдителъ“ е сериозенъ вѣстникъ, Който не вѣрва, нека прочете въ четвъртия му брой за новосъставеното женско дружество и програмата му за вечеринка. Голѣмъ акълъ е искало да се напише подобенъ пасквилъ, когато гениалната (sic) глава на Карауланова е родила, въ който описва способността на жена си и онѣзи на интелигентнитѣ си приятели.

* * Публикуваното въ 1-й брой на в. „Бдителъ“ антрефиле, че, ужъ, Пордимский кметъ Д. Джоновъ и помощника му били съ приклада на пушка нѣкой си Ташко, е невѣрно. Спорѣдъ добититѣ свѣдения, последния билъ личностъ, за която не заслужавало и да се говори — посмѣшище на селото, та не е имало защо кмета и помощника да се закачатъ съ подобна личностъ, която много пкти е имало трапищата и вареницитѣ мѣсто за спане.

* * И оная глутницата, която се навърта около издаваемия се въ градъгъ ни фарашъ за всевъзможни нечистотии, тѣй нарицаемъ „Бдителъ“, се е нагърбилъ да гризи царвулитѣ на Окр. Управителъ г-на Великова. Тѣзи обанкрутели политикани като нѣматъ друго що да кажатъ за г-на Великова, като всички мерзавци, прѣписватъ му, че билъ правилъ търговия и че билъ влѣзналъ въ споразумѣние съ нѣкакви си джамбази отъ Влашко, за да прѣкарватъ конѣ за проданъ. Човѣкъ трѣбва да има олимпийско хладнокрѣвие и танталово търпѣние, за да се не възмути и да не залуе въ сората този безправственъ мерзавецъ — Цвѣтанъ Караиванова. Тѣзи подла и ниска тваръ за да даде по голѣмо значение на клѣветати и за да въведе обществото въ заблудение цитира и чл. 24 отъ Закона за чиновницѣ. Мерзавецъ, на хората прѣписва работи, които самъ върши. До вчера този развратникъ бѣше чиновникъ, и въ продължение на всичко това врѣме, фирмата му — висѣше, както и сега виси, надъ кундурджинищата му, която работѣше както и сега работи. Кой тогава се занимава съ търговия? Великовъ ли, или този политически разбойникъ — Цвѣтанъ Караивановъ? Мерзавци.

* * Въ единъ отъ последнитѣ броеве редакторитѣ на пасквила „Бдителъ“ се мчатъ да измениятъ калното лице на глатнизаписа и палича Марко Карабелевъ. Който непознава и незнае що за стока е този Карабелевъ, който прочете антрефилето въ брой третий на „Бдителъ“ ще си помисли, че този човѣкъ е човѣкъ съ ангелска душа и ангелска кротостъ и че за тѣзи добродѣтели е изложенъ на всевъзможни гонения отъ страна на властующата партия. Бдителитѣ искатъ да прѣдставятъ Карабелева прѣдъ свѣта чистъ като бисеръ. Марко билъ невиненъ; Марко не билъ подкупилъ и научилъ слугинята и слугата да подпалятъ саманлъка на кжщата му, за

свобода и законностъ, та да може да се говори, а то сега горката „Свобода“, ептенъ, не може да си издаде гласъгъ, нѣщо което не е по характера на бай Петкова. Добри чираци, въ изящния слогъ има. Пустия му чиликъ!

Колкото за тебе лично, азъ не мога, освѣнтъ по вече да те уважавамъ, за гдѣто си напушашъ службата и въ тия гладни врѣмена — разбира се, гладни за народа — се залавяшъ да служишъ съ поро и рѣчь на народа. И има ли нѣщо по свѣто и по възвишено отъ това, да призрешъ интереса си, спогойството си и да се впуснешъ въ борба, за да сплетешъ нѣколко жици отъ политическа смѣтъ . . . а пардонъ, да го не задрасквамъ — паяджина. Увѣрявамъ те, че нѣма. До като дѣтето не плаче, майка му не му дава да бозае. Сжщо тѣй ти, па и всички опозиционери, до гдѣ се не заловимъ, до като не пролѣмъ по една, двѣ, баремъ, кървари съззи за бѣдния народъ — разбира се, че азъ земамъ прѣдъ видъ настоящето, нази, а пкъкъ потомството? . . . е! . . . да му мислятъ за това социалиститѣ. Бихъ ти писалъ още, но чакатъ ме на мохабетъ . . . и тамъ се ще ги свалимъ по единъ, два пкти, тѣй щото като те поздравявамъ съ вѣчното трайние на твоя „сългѣдвачъ“, а не само до изборитѣ, пожелавамъ ти, щото никога да не ти се каже:

да може отпослѣ да обвини Дилчева въ паличество. Марко не билъ подучилъ слугинята да троше прозорцитѣ, не, прозорцитѣ ги била чупила г-жа Дилчева. Слугата на Марка, не е уловенъ на мѣстопроешествието, като се е опитвалъ третий пкъ да подпали саманлъка, не, и пакъ не, полицията искала да подпали саманлъка, за да обвини *честнишия и доблестнишия* гражданинъ!! Който знае какъ е гѣкла работа по спора мѣжду Карабелева и Дилчева и повѣдението, което властта е държало до откриване прѣстѣпленieto, като прочите писаното въ „Бдителъ“ трѣбва да дойде до заключение, че у хората около тѣзи газета нѣма нито драмъ съвѣсть. За честностъ и неговоримъ, защото тя минава тамъ гдѣто въ срѣдата има: гълтание на записи, крадение на крави, волове, обезчестяване на слугини, заграбване държавни и общински имоти, подпалване на собствени кжци съ користна цѣль, продаване на дѣлви по за 30 полимпершала, изгонване на вѣнчална жена, блудствование съ една развратна учителка и пр. пр. мерзости и гадости. За сега толкозъ, но обѣщаваме се, че въ скоро врѣме ще се повърнемъ по въпроса за *Марковата ангелска невиностъ*.

* * Учимъ се, че обезчестената отъ *високонравствения* редакторъ на в. „Бдителъ“ Цвѣтана Караиванова, слугиня, въ скоро врѣме щѣла била да заведе искъ прѣдъ надлѣжното сѣдилище за да го застави по сѣдебенъ редъ да издържа дѣтето си.

* * Съобщаватъ ни, че полицията е зела диритѣ на една шайка крадци, която се занимавала съ крадение и прѣкарване отъ единъ окръгъ въ други, на едъръ рогатъ добитѣкъ. Разказватъ, че шайката се ръководила и управлявала отъ едно лице, което се навърта около „Бдителъ“ и за което редакцията на този вѣстникъ лѣе съ ведра съззи. Тоже се говори, че плѣвенлитѣ много пкти купували и яли *соватско месо* отъ краденъ добитакъ. Думата има в. „Бдителъ“.

Въ градъгъ ни отъ 1 1/2 мѣсець насамъ е пристигнала г-жа Мария Баудишъ, родомъ Хърватка. Тя е свършила нѣщо прѣди 10 години въ Загребъ (Хърватско) Акушерско училище (училище за баби) и е била въ гр. Копривница, нейно родно мѣсто, 5 години градска Акушерка, Прѣди три години тя пакъ бѣше въ Плѣвенъ съ мжжа си, който е инженеринъ. Тя притежава всички документи по своята специалностъ, както за своята практика въ Хърватско, тѣй и отъ Град. Санитар. Дирекция за свободна практика въ Бѣлгария.

Спорѣдъ свѣденията, добити отъ компетентни тука лица, г-жа Баудишъ е акушерка, каквито изисква съврѣменната медицинска наука, тя разбира напълно своето звание. Понеже г-жа Баудишъ има намѣрение за напѣдъ да се устави въ градъгъ ни, ний смѣло я прѣпоръчваме на нашитѣ гражданки — родилници, въ която тѣ ще намѣржтъ истинска помощница, отъ колкото въ нашитѣ тука баби, които съ своитѣ нечисти ржцѣ и своето неумѣние всѣкидневно ставатъ причина на разни нещастия.

ОБЯВЛЕНИЕ

Ще се даде едно прилично възнаграждение на тогова, който съобщи въ редакцията ни името, фамилията и бащата на едно дѣте захвърлено *само отъ баща си* въ текийската махла отъ прѣди петъ години. За улеснение, когато се

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

P. S. Тука бѣше се држнѣло, че си си далъ оставката, за да станешъ директоръ на дружеството „Изгрѣване“, понеже ти идяло отръжки, а тамъ се има келипиръ.

с. Цабулѣкъ, Юний 97 г.

Твой Славейчевъ.

Върбане!

Думитѣ на Славейчева на бѣлгарски значтъ: „Расклатила се планината, че родила мишка“. И той се да го измудри.

Социалиститѣ пакъ я бокладисали. Като разигравали лотарията на вечеринката, полицията съставила актъ. Наниши нѣщо да ги пооправдаешъ прѣдъ народа. За водѣнницата поопирай се още. Малко джилве не вреди.

Твой: Тараровъ.

P. S. Не си ли измислилъ нѣщо ново да е искахабило правителството? Ако си, то съобщи ми, да го, на музикаленъ езикъ казано, нотирамъ Сжщий.

Незлолюбовъ.

распитва, да се има прѣдъ видъ слѣдното: на дѣтето другитѣ дѣца казали: баща ти те познава, ами ти познавашъ ли баща си, испѣденъ отъ даскалъка, за гдѣто си се явило ти на свѣта?“

ДОПИСКИ.

До Г-на редактора н в. „Плѣв. гласъ“

Господине редакторе!

Въ брой 2-й на Плѣвенский вѣстникъ „Бдителъ“, е помѣстено едно писмо отъ с. Махлата, въ което се прѣписва злоупотрѣбление на жито отъ Енорийский ни свѣщеникъ Димитръ и се напада повѣренното ми управление, че правило търгъ по комшиийски.

Тѣй като „общественний“ органъ „Бдителъ“ ще излѣзе много кжено, пкъкъ и не вѣрвамъ да приеме настоящето ми опровержение, то Ви моля да дадете мѣсто въ колонитѣ на уважаемий в. „Плѣвенски гласъ“ на настоящето ми, за въстановление на истинната:

Тази година, по инициативата на свѣщенниците ни, се рѣши да се поправи църквата въ селото ни, понеже грозеше на срутване. Тѣй като бюджетъгъ на общината бѣше утвърденъ вече, а пкъкъ църквата нѣма голѣми приходи (изѣдоха ги такива, като допистника на „Бдителъ“) съ които да се покрие расхода по поправката, а пкъкъ да се гласува допълнителенъ кредитъ, ще станѣше прѣтрупване на данѣкоплатцитѣ, защото ще се строи и училище, то се взе едно рѣшение, по частна инициатива, да се събержтъ доброволни помощи отъ енорияшитѣ на с. Махлата, кой колкото обича, било въ пари или въ натура.

Грижата за събиране на храна се възложи на Прѣсѣдателя на църковното настоятелство, който слѣдъ като събра храната, заедно съ църковното н-во и общината, обяви храната на търгъ и я продаде, а събранитѣ отъ неж пари се прѣдадоха на касиера на църквата за исплащание станалитѣ расходи.

Това е, г-нѣ редакторе, цѣлата история, а допистника на „Бдителъ“ нахално лже, което се удостоверява отъ това: че 1) Ако по распоряжанието на общината станѣше таквоя нѣщо, освѣнтъ че щѣше се иска разрѣшение, нѣ ѣ щѣше се опрѣдѣли по колко да се взема, когато, въ сжщностъ, подарѣка е зависелъ отъ добрата воля на подарителя. 2) Распоряжанието е станало чисто по частна инициатива, нѣ дописника е икономисалъ истинната;

Относително за другото, въ дописката писано, ще ви явж, че дописника лже като дѣртъ ц., че дѣски за църквата се вземани отъ Стояновъ и Върбенковъ, защото поправката на църквата не е имала нужда отъ дѣски, нѣ нали Стояновъ, Върбенковъ сж чума прѣдъ очитѣ на неговитѣ идоли въ Плѣвенъ, то не оставилъ и тѣхъ да спомене. Лжжа е сжщо, че се биле възмутили селенитѣ отъ свѣщенника, който въ нищо не е виноватъ, нѣ се възмутиха отъ допистника, защото е лѣгалъ и не мислилъ. Най голѣма лжжа е пустналъ допистника, че търга е станалъ по комшиийски, защото наддавателний листъ е свидѣтель, че се е получила добра цѣна за заахрето.

Ако има нѣщо справедливо въ дописката, то е, че наистина помощникъ кмета и свѣщенника сж се карали, нѣ не било за заахре крадено, а е било за друго нѣщо, което дописника не е дочулъ, а именно е билъ въпроса за изчезването на майсторъ Теофилъ, който въ кметствуванието на дописника бѣше наелъ направата на селски мостъ, прѣзъ 1893 г., и една нощъ го изведе липсата, а пкъкъ дописника не може да го намѣри, та за това помощника питалъ поца, кждѣ ще отиде душата на майстора, а пкъкъ попѣтъ му отговорилъ че за това нѣщо има думата прукорора. Кражба е имало сжщо за керпича, съ който се градѣ училището прѣзъ 1893 г. и който бѣше оцѣненъ като мраморъ; за лѣситѣ и торѣ прѣзъ 1894 година, за паритѣ на бившия подполковникъ Тепавский, за промѣнение записа му отъ единъ бившъ касиеръ прѣзъ 1891 година; най послѣ голѣмата кавга (?) е станала за случката на горѣпоменатѣ касиеръ съ Райко Бетинъ отъ Плѣвенъ ! ! ! ! !

Нека Богъ да дава по-вече акълъ на дописницитѣ да не рикуватъ сами себѣ си, така сжщо и на „общественнитѣ бдители“, които съ своята бѣлѣжка подѣ дописката сж заприличали

на онази, гдѣто рекла на дружката си: подържи ми копелчето, да ти се посмѣхъ“.

с. Махалата 20 Юний 1897 год.

Съ почитание: Махленски кметъ:

Горанъ Беловъ

До редакцията на В. „Плъвенски Гласъ“
Плъвенъ.

Моля, Господинъ Редакторе, дайте мѣсто на слѣдующитѣ ми редове въ единъ отъ близкитѣ броеве на почитаемия ви вѣстникъ.

Въ брой 41 на Вѣстика Социалистъ, неизвѣстенъ дописникъ, като плаче за нѣкакви си злоупотрѣбления на бившия кметъ П. П. Михаловъ, застъпва и мене, като казва: „злоупотрѣблени-ята, както са и очакване отъ това кметство, се прѣкирихъ и още отдавна общинското само управление е паднало подъ тешкия ботушъ на полицейскитѣ награницници“. Питамъ дописника на тия съобщения, какви именно злоупотрѣбления на бивше-то кметство сж прикрити отъ насъ и защо той и С-ие въ чинто рѣдѣ бѣше кметството до м-цъ Ноемврий, минала—96 год., не искараха тия злоупотрѣбления на явѣ? питамъ още господина гладника, гдѣто не отива да работи, а само чак-ка да загложде кокаля, какъвъ е тоя тежакъ ботушъ, подъ който е паднало общинското — само Управление? Да не сж се обрали, както въ негово и с-ие врѣме 10—15 кжци отъ адютантитѣ имъ и да не сж открие нито единъ?

Спрѣте да плачите съкой разбира лжжитѣ Ви. Засрамѣте се отъ дѣлата си. Вий плачете, защото съ дѣлата си изгубихте довѣрието на съседенитѣ си.

с. Угърчинъ Ловчанска Околия

Угърчински Общ. Кметъ: Д. Н. Шейредовъ.

Noli me tender circulus meus!

(Продължение отъ брой 22.)

1). Защото протестирахъ прѣвъ цѣлата учебна година противъ единъ завистливъ, стрѣмѣщъ се къмъ голѣмството, учителъ, който заяви даже прѣдъ всичкитѣ си другари, като вѣрни Стамболисти, ще станѣ Социалистъ само и само, разбира се, да напакоети на настоящия вървежъ на Правителството. Вижда се, че негова милостъ не може да се примири съ положението си, като единъ обикновенъ учителъ. —

2). Защото протестирахъ противъ безбжеието, което съюзницитѣ, вчерашни, недоучени дѣца, вѣсватъ въ младитѣ души на нашитѣ невинни дѣца. —

3). Защото протестирахъ противъ тѣхното мено-чиненностъ къмъ съществующитѣ закони по Министерството на Народното просвѣщение и противъ безсѣвѣстното изпълняване на служебнитѣ имъ задължения. Ако не се лѣжж, Г-нъ Директоръ Кузовъ, имъ направи нѣколко пжти напомнявания съ едни окръжни прѣдписания. — Тѣзи господиновци, като видѣхъ, че моето при-сѣствие помѣжду тѣхъ, като учителъ и като членъ на учителския съвѣтъ, не имъ е удобно, се съгласихъ: съгласно единъ компромисъ, да употребѣжъ противъ мене и езукитски жѣрки и прѣминахъ отъ души къмъ дѣла. Ето инквизиторскитѣ имъ срѣдства:

1). На 4-й Януарий т. г. тѣ ме отдаватъ подъ сждъ прѣдъ учителския съвѣтъ за нѣкои си мними до-качения, съществующи само въ тѣхния напълненъ съ бръмбари мозъкъ. Но тая имъ мѣрка прѣтърне едно ужасно фияско. Цѣлата имъ е била скроена, Почитаемото Ми-нистерство да ме отчисли отъ занимаемата си 18 годи-шна безпорочна, дѣятелна служба, като учителъ по ино-страни езици.

2). Господа Лукановъ и Обовъ се опитвахъ 3 пжти да ма свалжъ по стѣпалата на каменната стѣла, за да си расцѣпж главата и да си строжж старитѣ ко-кали, разбира се, подобенъ такъвъ случай стига за е-динъ 58 годишенъ човекъ, за да се распрощава съ то-зи свѣтъ, и послѣ да ма обвиняватъ въ пиянство; нѣ-що, което тѣзи господиновци съобщихъ минала година на в. „Свобода“: че съмъ дошелъ толкось пиянъ въ училището, че нѣкои си ученици ма затворихъ въ нуж-ното мѣсто, когато нито бившия Директоръ Бърдаровъ, нито учителитѣ, нито ученицитѣ не сж видѣли и не сж знаели мѣщо подобно.

Ето террористическия начинъ на дѣйствието имъ: Когато слизахъ на прѣподаване въ III класове, Лукановъ или Обовъ спекулираха да ма срѣщнатъ по стѣлбата, единия отъ тѣхъ се затичаше отъ долу, об-лѣченъ въ една Люциферска, Сибирска, Инквизиторска дрѣшка, върху мене и съ пардонъ; но, понеже знаяхъ тѣхнитѣ адски намѣрения, азъ се пазихъ и избѣгвахъ по всевъзможни начини тѣхното вѣжливо срѣщане. — Ето второто фияско (несполука)!

3). На 11 Май бѣхъ поканенъ официално отъ Г-на Директора да взема участие въ отпраздуване-то на Славянския празникъ Св. Кирилъ и Методий; явихъ се, спорѣдъ прѣдписанието на Г-на Директора къмъ 7¹/₂ часа въ учителската стая, сѣднахъ при ма-сата и четехъ нѣщо. — Но, уви! Люциферовитѣ сан-ковци взематъ по единъ бастонъ и започватъ да се ду-елиратъ по тѣсната дължина на стаята, и изведнѣжъ виждамъ, какъ единъ учителъ, стоящъ на срѣща при про-ворецътъ, мига съ очитѣ си и набухва съ Ха! Ха! Ха! Героитѣ — дуелисти се сблѣсватъ единъ другия съ бастони, сблѣсването бѣше аккомпанирано отъ едно ди-во крѣкане, и ето ги върху мене съ бастони, и за-

почватъ да се извиняватъ съ единъ френетически (яро-ст-ний) пардонъ. — Като видѣхъ и тази комедия, казахъ, и азъ ще вземамъ единъ бастонъ, ще се хвѣря вър-ху васъ, и азъ ще кажж пардонъ. Оплакахъ се Г-ну Директору, съ едно заявление за станалото.

4). Физико-Химическия опитъ съ покушение на жи-вста ми на Г-нъ Лукановъ се обвѣща съ единъ пѣ-ленъ успѣхъ; само слава Богу, че съмъ още живъ и здравъ:

На 1-во число т. ж. дѣйдохъ въ учителската стая по нѣкои си службени работи. Сжщеврѣменно влѣзохъ Директора и Лукановъ. Лукановъ, като влѣзе се пуца върху стола, гдѣто сидѣхъ съ слѣднитѣ думи по адре-са на Директора ти ли си писалъ едно анонимно писмо до редакцията на Плѣвенски Гласъ заради този подлецъ, ме-рзавецъ и вагабонтиъ Робертвичъ? Директорътъ се оттегли изъ стаята, като му каза: „Азъ не съмъ писалъ нищо“.

Като малтретиранъ и обиденъ прѣвъ врѣмето на-цѣли двѣ учебни години, азъ му отговорихъ съ сжщи-тъ епитети, той взе тогава единъ столъ, като извика до мене: ела, ела до мене, азъ му отговорихъ: тука хора-та не се бижтъ, ела ела, казахъ на улица, да та ви-ди цѣлий свѣтъ, че ти си единъ малодушенъ, единъ уличенъ побойникъ, тогава той се доближи до мене и ма удари съ юрукъ въ гърдитѣ, така, че паднахъ на зе-мя, послѣ ма удари нѣколко пжти съ бастонъ, като се вижда отъ свидѣтелството, на Г-на Градскитъ Лѣкаръ въ което се удостовери,а, сирѣдъ направеното отъ него освидѣтелствование, нѣколко нанесени удари съ слѣди отъ синковати бѣлѣзи по мисцитѣ. — Бла-годарение на нѣколцина присѣтующи учители, кои-то ма избавихъ отъ крѣвожадания инстинктъ на героя Лукановъ.

Като се опомнихъ, слѣдъ малко, отъ несъзнател-ното си положение отидохъ си въ дома съ получената награда за 18 годишната си безпорочна, дѣятелна и без-користна учителска служба.

Ето Г-да читатели, геройството на съединенитѣ разрушители „ужъ“ интелегентни младежи на Стамболо-ва—Социалистическата банда!!!

Вчера, като влѣзохъ въ книжарицата на Г-на Мутавчиевъ, намѣрихъ тамъ Г-на Луканова и още нѣ-колцина не ми познати личности, като искахъ отъ Г-на Мутавчиева нѣколко листове бѣла книга за писание, Г-нъ Лукановъ се хвали съ геройството си, като каза: ето награда за писаната басня въ Плѣвенски Гласъ: *Шаранъ и Шаранчета*. — Ето доказаелство, че нане-сенъ ми бой отъ Г-на Луканова, е било на 1-й Юний натѣмненъ отъ Стамболовска—Социалистическа банда. — Е въ интересъ на правосъдието и на полицейскитѣ орга-ни да ма защищаватъ противъ тѣхнитѣ бжджщи адски кроежи, защото имамъ жена и двѣ малки дѣца, които нѣматъ никаква надѣжда за съществуващието си, ос-вѣтъ мене, —

Въ допълнение ще прибавжъ, че прѣвъ цѣлата учеб-на година, бѣхъ принуденъ да стожъ на вѣнъ тѣзи 10 или 15 минути, които сж дадени по закона за рекреа-ция на учителитѣ, слѣдъ всѣкий часъ на прѣподава-нието, защото тѣзи синковци не ми даваха да седжъ и да си отпочивамъ въ учителската стая; като се зало-вихъ, ту, да игражтъ модернитѣ за тѣхъ полки, мазур-ки, чардаши, казашки и пр. игрални хора, ту нѣком си за тѣхъ непознати оперни приѣви, ту крѣскание въ видъ на едни улични комедианти.

Думата има сега безпристрастния вѣстникъ „Учи-телски Другаръ“!!!

Плъвенъ, 10-й Юний 1897 г.

Съ високопочитание

учителъ:

Вартоломей Робертвичъ.

ПАРТИЙНО ДВИЖЕНИЕ

Въ с. Пордимъ, Плѣвенска Околия на 22 Юний т. г. е съставенъ селско общ. Клубъ на народната партия; избрани: прѣдсѣдатель — Д. Джоновъ, Дѣловодителъ — И Пачовъ и членове: Росанъ Желѣзаровъ, Симеонъ Игнатовъ Митю Дамяновъ.

С М Ъ Х Ъ .

Опрѣделение на „Вдовица“ отъ жена вдовица.

Вдовица жена е сжщото нѣщо както второ прѣработено и допълнено издание на нѣкоя кника.

Опрѣделение на жената отъ пощенски-тѣ чиновници:

Умѣжена жена—това е писмо което е дошло до адресанта.

Мома — това е още не пратено писмо.

Стара мама — е писмо, испратено до по-искване и отъ никого не е взето отъ шкафа на т. п. станция.

ОВЪВЛЕНИЕ

Агенцията на 1-то Българско Застраховател-но Дружество „България“ въ гр. Плѣвенъ покан-ва домопритежателитѣ, имотитѣ на които сж за-страховани на бившитѣ чужди усигорителни дру-жества „Дачия Романия и Национала“, срока на които истича, да ги прѣзастраховатъ на ново на Дружество „България“ съ по износни условия и

вигодни премии, отъ колкото до сега се биле застраховани.

Желающитѣ да си застраховатъ имотитѣ, умоляватъ се да се отнесѣтъ до Агенцията въ гр. Плѣвенъ срѣщу Читалищното здание „Дру-жество Съгласие“ за споразумение.

гр. Плѣвенъ Юлий

1—4

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОВЪВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско за-страхователно дружество „България“ извѣства, че управляваната отъ него X-та група на Взаим-нитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ счи-танъ отъ настоящата година, която ще се лик-видира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣсто-лонаслѣдника Борисъ Князь Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се роди-телитѣ, които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сжщата група. Групата брой по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сжщеврѣменно извѣства се на почитаемае-та публика, че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружавания съ гаранти-ранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Глав-ното Управление, въ прѣдставителството въ Со-фия или въ провинцията у дружественнитѣ аген-ти, пжтующи инспектори и аквизитори. 8—10

Отъ Главното Управление

Акционерно Дружество „НАПРѣДЪКЪ“
въ гр. Плѣвенъ.

ОВЪВЛЕНИЕ

№ 23.

Управлението на дружеството, честь има да извѣсти на интересующитѣ се, че на основание рѣшението на управителния съвѣтъ, дружеството е намалило лихвата отъ 12% на 10% годишно; и че за въ бжджще дружеството ще извър-шва и слѣдующитѣ операций:

- 1) Ще открива специални текущи смѣтки срѣщу лична гаранция или ценни книги.
- 2) Ще отпуска заеми срѣщу ипотека на не-движими имоти.
- 3) Ще приема пари въ текуща смѣтка.
- 4) Ще приема срочни и безсрочни влогове.
- 5) Ще отпуска заеми срѣщу залогъ на цен-ни книги одобрени отъ Шконтовий комитетъ.
- 6) Ще шконтира всѣкакъвъ видъ срочни обе-зателства съ срокъ не по дългъ отъ 4 месѣци и прѣдварително одобрѣни отъ шконтовий комитетъ.
- 7) Ще прави размѣна на пари (сарафлѣтъ)

гр. Плѣвенъ, 1 Юний 1897 год. 3—3
ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО НА ДРУЖЕСТВОТО.

№ 3414

Извѣствамъ че 31 день отъ послѣдното двукрат-но публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една кжца въ VI кварталъ на гр. Плѣвенъ построена отъ камѣкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ керамиди, дължина 7 метра широка 5 м. и височина 3¹/₂ метра на 2 отдѣления едно антре и до кжщата сайвантъ оцѣнена за 900 лева.

Горний имотъ е собственъ на Георги Ивановъ Влаха съ неизвѣстно мѣстожителство и е ипотекирана на Костантиновъ Върбенковъ С-ие отъ Плѣвенъ за 1200 лева продава се по изпълнителния листъ № 1860 на Плѣвенски Окр. Сждъ за 1200 лева лихвитѣ и разнос-китѣ по искътъ на сжщитѣ Костантиновъ Върбенковъ С-ие.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката на горѣ. Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвенъ 25 Юний 1897 год.

1—2

Сждеб. Приставъ Иванъ А. Гжрковъ.